

sige ikke betyder noget som helst i denne Forbindelse. Ser man nemlig efter, hvilke Institutioner det er, der skal indstille, vil man øjeblikkelig blive klar over, at her er kun Tale om Arbejdsgivere og aldeles ikke om Arbejdere. Det vilde endog være aldeles umuligt efter min Formening at faa nogen Arbejder indstillet af disse Institutioner, ganske simpelt fordi de ikke rummer Arbejdere. Jeg ved ikke af, at Gros-serer-Societetets Komité rummer Arbejdere, ej heller, at dette er Tilfældet med Provinshandelskammeret eller Industriraadet eller Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, og jeg ved heller ikke noget om, at Landbrugsraadet og Fællesrepræsentationen for dansk Skibsfart har nogen som helst Mulighed for at kunne indstille Arbejdere. Det vil med andre Ord sige, at de Institutioner, der har Indstillingsret, i Virkeligheden er nødte til at indstille Arbejdsgivere, og derfor finder vi det uberettiget, at man yderligere forstærker Arbejdsgivernes Indflydelse i dette Raad ved udtrykkelig at pointere, at der desuden skal sættes Repræsentanter for Arbejdsgiverne ind. Vi forstaaer ikke denne Tankegang og maa være Modstandere af de Ændringsforslag, der gaar i den Retning, nemlig Ændringsforslagene Nr. 1 og 2. Jeg skal derfor anbefale at stemme imod disse Ændringsforslag.

Ændringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 4 berører det Spørgsmaal, som ogsaa blev omtalt ved Lovforslagets første Behandling her i Tinget: hvorvidt de nyoprettede Gesandtskabsposter og Konsulatsposter skal kunne besættes straks ifølge Lovens Bemyndigelse, eller der skal en ekstra Bemyndigelse til fra Rigsdagen gennem dens Finansudvalg. En Bestemmelse af denne Art var formuleret i det af Folketinget vedtagne Lovforslag, og Meningen dermed var, at denne betydelige Udvidelse af hele vort udenrigsministerielle Apparat vel nok maatte antages at være heldig og nødvendig, men at det dog af mange Hensyn, ogsaa af økonomiske Hensyn, vilde være heldigt, at man gik successivt frem, ikke gik stærkere frem, end at man til denne Fremgang havde et udtrykkeligt Samtykke af Bevillingsmyndigheden, af Rigsdagen. Naar man har faaet alle Partier i den danske Rigsdag til at gaa med til en saa betydelig Udvidelse af hele det udenrigsministerielle Apparat, var det ikke mindst, fordi man dog kunde sige, at en saadan Udvidelse ikke vilde foregaa lige med det samme, men vilde

foregaa lidt efter lidt, efterhaanden som det skønnedes fra alle Sider, at nu var det nødvendigt at foretage den. Paa dette Punkt betyder disse Ændringsforslag under Nr. 3 og Nr. 4 et Tilbageskridt fra det Synspunkt, jeg her har hævdet: at Rigsdagen skulde have Indseende med, hvornaar man foretog Oprettelsen af disse nye Poster. Vi kan derfor ikke gaa med til disse Ændringsforslag, men jeg maa anbefale Tingets Medlemmer at stemme imod dem, fordi man ved dem giver mere efter i økonomisk Henseende med Hensyn til Oprettelsen af nye Stillinger, end vi anser det for forsvarligt. Det kan gerne være, at den Tid kommer, da man, selv om dette bliver vedtaget i begge Ting, i den danske Rigsdag vil naa til det Synspunkt, at det vilde have været klogere at følge dem, som anbefalede en noget forsigtigere Fremgangsmaade med Hensyn til Udvidelsen end den, der foreligger gennem de her stillede Ændringsforslag. Det kunde være, at den Tid kommer, da man indser, at det ikke var for at skade Danmarks Interesser i Udlandet eller for at hindre, at Danmarks Interesser blev varetaget saa godt som muligt i Udlandet; at vi har staaet paa det Standpunkt, som Folketinget har indtaget, og indser, at man har været noget for tilbøjelig til i et givet Øjeblik at gaa for stærkt frem. Det kan jo ogsaa have sine Vanskeligheder pludselig at skulle besætte saa mange nye Poster med Mænd, som maa forudsættes at have ganske særlige Kvalifikationer til at indvie det nye System i hele Udenrigspolitikken, og der kunde efter vor Mening saa vist være god Grund til at gaa forsigtig frem ogsaa i saa Henseende. Vi kan ikke tiltræde de i denne Henseende stillede Ændringsforslag; vi ønsker, at Lovforslaget skal beholde den Form, det har faaet fra Folketingets Side, fordi det giver den bedste Sikkerhed for, at Resultatet kan blive saa godt som muligt.

Heller ikke med Hensyn til det andet Lovforslag, der er til Behandling, Lovforslaget angaaende Lønningsforholdene ved Udenrigstjenesten, er det lykkedes at opnaa Enighed i Udvalget. Vi har fra et Mindretals Side stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at det bliver Lønningsraadet, der faar Indstillingsret angaaende Opholdstillæg for de Tjenestemænd, der opholder sig i Udlandet. Dette Lønningsraad, som efterhaanden har skabt sig en særlig Forstaaelse af alle Lønningsforhold og Lønningsformer i den danske Stat og med Hensyn til den danske Stats Tjeneste-